ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1948

Vyhlásené: 04.12.1948 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

261

Vyhláška ministra zahraničných vecí

zo dňa 15. novembra 1948

o Dohovore medzi Československou republikou a Poľskou republikou o sociálnom poistení.

Medzi Československou republikou a Poľskou republikou bol vo Varšave dňa 5. apríla 1948 dojednaný Dohovor o sociálnom poistení so Záverečným protokolom.
Tento Dohovor a Záverečný protokol vláda schválila na svojej schôdzke, konanej dňa 13. apríla 1948, a dňa 28. júla 1948 ich ratifikoval prezident republiky.
Ratifikačné listiny boly vymenené v Prahe dňa 15. septembra 1948.
Dohovor so Záverečným protokolom nadobudol podľa svojho čl. 24. účinnosť, prvým dňom mesiaca, ktorý nasledoval po výmene ratifikačných listín, t. j. dňa 1. októbra 1948.
Medzi Československou republikou a Poľskou ľudovou republikou bol vo Varšave 30. septembra 1955 dojednaný Prvý dodatkový protokol k Dohovoru medzi Československou republikou a Poľskou republikou o sociálnom poistení z 5. apríla 1948. Prezident republiky ratifikoval Prvý dodatkový protokol 22. decembra 1956 a ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 27. februára 1957. Podľa svojho § 4 Prvý dodatkový protokol nadobudol účinnosť dňom výmeny ratifikačných listín, t. j. 27. februárom 1957.
Text tohto Dohovoru a Záverečného protokolu sa vyhlasuje v prílohe k Sbierke zákonov.

Dr. Clementis v. r.

DOHOVOR
medzi Československou republikou a Poľskou republikou o sociálnom poistení.
MENOM ČESKOSLOVENSKEJ REPUBLIKY!
MENOM
ČESKOSLOVENSKEJ REPUBLIKY
A
POĽSKEJ REPUBLIKY
BOL DOJEDNANÝ
TENTO DOHOVOR SO ZÁVEREČNÝM PROTOKOLOM:
Dohovor
medzi Československou republikou a Poľskou republikou
o sociálnom poistení.Prezident Československej republiky s jednej strany a prezident Poľskej republiky so strany druhej, vedení prianim upraviť vzájomný styk v odbore sociálneho poistenia v duchu smluvy o priateľstve a vzájomnej pomoci medzi Československou republikou a Poľskou republikou, rozhodli sa uzavrieť na ten cieľ dohovor a vymenovali pre to svojich splnomocnencov, ktorí, vymenivší si svoje plnomocenstvá a spoznavší ich v dobrej a náležitej forme, dohodli sa na týchto ustanoveniach:

A. Ustanovenia všeobecné.

Článok 1

(1) Oboma štátmi dosiaľ zachovávaná zásada rovnakého zaobchádzania s príslušníkmi druhého štátu ako s vlastnými štátnymi príslušníkmi, pokiaľ ide o právo na sociálne poistenie, sa touto smluvou potvrdzuje a bude naďalej zachovávaná vo všetkých odvetviach sociálneho poistenia, ktoré tu už sú, ako aj v odvetviach, ktoré budú ešte len zriadené v jednom alebo v druhom štáte. Táto zásada platí najmä i pre poistenie (zaopatrenie) pre prípad nezamestnanosti.

(2) Pri vykonávaní všetkých odvetví sociálneho poistenia sa použije - s výhradou ustanovení ods. 3 až 6 - právnych predpisov štátu, na ktorého území sa vykonáva zamestnanie, rozhodné pre poistenie.

(3) Na poistenie zamestnancov diplomatických a konzulárnych zastupiteľstiev a iných úradov verejnej správy (úradov colných, pasových atď.) jedného štátu, ktoré majú svoje sídlo v druhom štáte, sa použijú právne predpisy vysielajúceho štátu, ak sú títo zamestnanci príslušníkmi tohto štátu. To isté platí pre poistenie osôb, zamestnaných u úradníkov označených úradov. Ak si to však vyžiada zamestnávateľ, platia pre nemocenské poistenie (poistenie v nemoci a materstve), prípadne pre iné odvetvia sociálneho poistenia, právne predpisy štátu prijímajúceho.

(4) Na poistenie:

a) zamestnancov, vyslaných podnikom (zamestnávateľom), ktorý má sídlo (bydlisko) v jednom štáte, na prechodný výkon zamestnania na území druhého štátu, ktoré netrvá nepretržite dlhšie než 6 mesiacov,

b) zamestnancov presahujúcich pôdohospodárskych alebo lesných podnikov, majúcich svoje sídlo na území jedného z oboch štátov, ak sú zamestnaní v časti podniku, ležiacej v druhom štáte,

c) zamestnancov podnikov verejnej dopravy pozemnej, riečnej i vzdušnej jedného štátu, ktorí sú zamestnaní prechodne alebo trvale v pohraničnom území (čl. 2) štátu druhého (na prípojových tratiach, priebežných tratiach, pohraničných alebo prechodových staniciach, v prístavoch, pri službe na vzdušných linkách),
sa použijú právne predpisy toho štátu, v ktorom má sídlo správa podniku, ktorej títo zamestnanci podliehajú v svojich osobných veciach.

(5) Zamestnanci podnikov verejnej dopravy (ods. 4), majúcich sídlo na území jedného z oboch štátov, ak sú nepretržite zamestnaní dlhšie než 6 mesiacov na území druhého štátu mimo pohraničného územia, sú poistení podľa právnych predpisov toho štátu, na ktorého území majú svoje trvalé bydlisko.

(6) Najvyššie správne úrady oboch štátov môžu vzájomnou dohodou dojednať iné výnimky alebo sa tiež dohodnúť, že výnimky, uvedené v ods. 3 až 5, nebudú zachovávané buď vôbec, alebo v určitých prípadoch.

(7) Použitie právnych predpisov jedného štátu podľa ods. 2 až 6 má za následok, že pre vykonávanie sociálneho poistenia sú príslušní nositelia a súdy sociálneho poistenia, ako aj správne úrady tohto štátu.

(8) Ak nastane u osôb, na ktoré sa vzťahujú ods. 4 až 6, potreba liečebnej starostlivosti v čase ich pobytu na území druhého štátu, poskytne nositeľ nemocenského poistenia tohto štátu, príslušný podľa miesta pobytu, uvedeným osobám liečebnú starostlivosť; výdavky uhradí zaviazaný nositeľ nemocenského poistenia prvého štátu.

Článok 2

Najvyššie správne úrady oboch štátov vymedzia dohodou rozsah pohraničného územia, vychádzajúc zo zásady, že pohraničným územím sa majú rozumieť najmä tie susedné územia, kam obvykle dochádzajú do práce osoby, bývajúce v druhom štáte.

Článok 3

(1) Ak vznikne medzi nositeľmi či súdmi sociálneho poistenia alebo medzi správnymi úradmi oboch štátov spor o to, či sa má použiť právo jedného alebo druhého štátu, poskytne sa - pokiaľ sa nerozhodne podľa čl. 23 - vhodná dočasná starostlivosť.

(2) Na poskytnutie zmienenej starostlivosti sú povolaní v tomto poradí:

a) nositeľ poistenia, ktorý v čase vzniku poistného prípadu skutočne vykonával poistenie,

b) nositeľ poistenia, u ktorého bol najprv ohlásený nárok zo sporného poistného pomeru.

(3) Ak sa potrebná dočasná starostlivosť odoprela alebo poskytla v nedostatočnej miere, nariadi na podanú sťažnosť dozorný úrad nositeľovi poistenia, aby poskytol dočasnú starostlivosť, a určí výmeru dávok.

(4) Nositeľ poistenia, uznaný naposledy za príslušného, nahradí nositeľovi poistenia, ktorý poskytol dočasnú starostlivosť, výdavky tým vzniklé, najvyššie však do sumy (hodnoty dávok),

ktorú je sám podľa predpisov preňho platných zaviazaný poskytnúť, a započíta oprávnenému peňažné sumy, poskytnuté z dôvodu dočasnej starostlivosti, do dávok, ktoré má poskytovať.

Článok 4

(1) Čo do dávok zo sociálneho poistenia stavajú sa príslušníci druhého štátu na roveň vlastným štátnym príslušníkom, pokiaľ v tomto dohovore nie je alebo vzájomnou dohodou medzi najvyššími správnymi úradmi nebude určené inak.

(2) Ak je pobyt na území jedného z oboch štátov podmienkou pre poskytovanie dávok peňažných alebo liečebných (počítajúc v to terapeutické, ortopedické a iné pomôcky) z poistenia tohto štátu, považuje sa, ak neurčí tento dohovor inak, pobyt na území druhého štátu za pobyt na území štátu, ktorého nositelia sú povinní poskytovať dávky.

(3) Občanom jedného z oboch štátov, bývajúcim na území tretieho štátu, vyplácajú sa dávky v rovnakom rozsahu ako vlastným občanom štátu, ktorého nositeľ poistenia je povinný poskytovať dávky.

(4) Nároky zo sociálneho poistenia jedného štátu, náležiace príslušníkom tohto štátu na základe časov zamestnania a časov im na roveň postavených, strávených na území tretieho štátu, alebo na základe pracovných úrazov (nemocí z povolania), utrpených na území tretieho štátu, nenáležia príslušníkom druhého štátu.

Článok 5

Právne predpisy jedného štátu, podľa ktorých sa dávka znižuje alebo spočíva, pokiaľ má príjemca dávky nárok na inú dávku zo sociálneho poistenia alebo pokiaľ je zamestnaný spôsobom, zakladajúcim poistnú povinnosť, sa použijú i vtedy, ak ide o nárok zo sociálneho poistenia druhého štátu alebo o zamestnanie na území druhého štátu.

Článok 6

(1) Nositelia oboch štátov zbavujú sa svojich peňažných záväzkov v mene svojho štátu.

(2) Najvyššie správne úrady oboch štátov môžu osobitnou dohodou v rámci všeobecných predpisov o platobnom styku určiť spôsob výplaty dávok, náležiacich oprávneným z jedného štátu, ktorí bývajú v druhom štáte.

(3) Najvyššie správne úrady oboch štátov môžu určiť vzájomnou dohodou, že nositeľ poistenia jedného štátu je oprávnený so súhlasom nositeľa poistenia druhého štátu prevziať záväzok tohto nositeľa poistenia na poskytovanie dávok, ak odovzdá mu tento nositeľ príslušný úhradový kapitál. Dávka sa bude naďalej poskytovať podľa predpisov, platných pre preberajúceho nositeľa poistenia, vo výške, ktorá zodpovedá jeho počtovným podkladom a odovzdanému úhradovému kapitálu.

Článok 7

Konzulom oboch štátov prislúcha právo, aby zastupovali (osobne alebo prostredníctvom osoby nimi splnomocnenej) občanov svojho štátu v odbore sociálneho poistenia pred nositeľmi a súdmi sociálneho poistenia, ako aj pred správnymi úradmi druhého štátu. Vnútroštátne predpisy, podľa ktorých sa vyžaduje zastúpenie advokátom alebo inou osobou, znalou práv, nie sú tým dotknuté.

Článok 8

(1) Žiadosti, žaloby a iné podania vo veci sociálneho poistenia príslušníkov jedného štátu, podané u nositeľov alebo súdov sociálneho poistenia, ako aj na správne úrady druhého štátu, nebudú odmietané z toho dôvodu, že sú napísané v úradnom jazyku prvého štátu.

(2) Návrhy, žaloby a opravné prostriedky, ktoré musia byť podané v určitej lehote nositeľom či súdom sociálneho poistenia alebo správnym úradom jedného z oboch štátov, budú pokladané za včas podané, ak došly v predpísanej lehote nositeľovi či súdu sociálneho poistenia alebo správnemu úradu druhého štátu. V týchto prípadoch treba podanie bezodkladne zaslať buď najvyššiemu správnemu úradu alebo priamo príslušnému nositeľovi poistenia, súdu či správnemu úradu druhého štátu.

(3) Doklady, potvrdenia a iné spisy, podávané podľa tohto dohovoru, nie je treba overovať úradmi diplomatickými alebo konzulárnymi.

(4) Predpisy o oslobodeniach alebo úľavách kolkových či poplatkových, týkajúce sa vykonávania vlastného sociálneho poistenia v jednom štáte, platia rovnako i pri vykonávaní sociálneho poistenia druhého štátu.

Článok 9

(1) Styk nositeľov a súdov sociálneho poistenia, ako aj správnych úradov oboch štátov pri vykonávaní tohto dohovoru deje sa priamo.

(2) Nositelia a súdy sociálneho poistenia, ako aj správne úrady oboch štátov poskytnú si v odbore sociálneho poistenia vzájomnú pomoc v tom istom rozsahu, akoby išlo o vykonávanie vlastného sociálneho poistenia.

(3) Pohľadávky nositeľov sociálneho poistenia jedného štátu z nedoplatkov na poistnom požívajú v exekučnom, konkurznom a vyrovnávacom konaní v druhom štáte tie isté prednostné práva ako príslušné pohľadávky nositeľov poistenia druhého štátu.

Článok 10

Príspevky, zaplatené nositeľovi sociálneho poistenia jedného štátu, ktoré sa maly zaplatiť u nositeľa poistenia druhého štátu, poukážu sa príslušnému nositeľovi sociálneho poistenia. Tieto príspevky sa budú považovať za zaplatené príslušnému nositeľovi druhého štátu dňom, ktorým boly vyplatené nositeľovi poistenia prvého štátu. Príspevky, zaplatené na základe dobrovoľného pokračovania v poistení sa rozdelia na jednotlivé triedy spôsobom pre poistencov najpriaznivejším.

B. Podrobné ustanovenia.

I. Nemocenské poistenie (poistenie v nemoci a materstve).

Článok 11

(1) Ak prejde poistenec z nemocenského poistenia (poistenia v nemoci alebo materstve) jedného štátu do poistenia rovnakého druhu druhého štátu, započíta nositeľ poistenie druhého štátu do času potrebného pre nárok na dávky čas poistenia, strávený u nositeľa poistenia prvého štátu.

(2) Nositeľ poistenia jedného štátu, ktorý je povinný poskytovať dávky oprávneným osobám, bývajúcim na území druhého štátu, poskytuje tieto dávky (peňažné i vecné) prostredníctvom dožiadaného nositeľa poistenia druhého štátu, príslušného podľa miesta pobytu oprávneného. Vecné dávky poskytne dožiadaný nositeľ poistenia podľa svojich predpisov, pokiaľ nie je v dožiadaní určené inak. Nevyhnutnú liečebnú starostlivosť poskytne príslušný nositeľ poistenia druhého štátu i bez dožiadania. Dožiadanému nositeľovi poistenia sa nahradia skutočne vzniklé výdavky; pre náhradu výdavkov na vecné dávky platia pritom sadzby, ktoré používa dožiadaný nositeľ poistenia pre svojich vlastných poistencov a ich oprávnených rodinných príslušníkov.

(3) Zaviazaný nositeľ poistenia jedného štátu môže však poskytovať dávky priamo tým oprávneným osobám, ktoré bývajú na susednom pohraničnom území (čl. 2) druhého štátu.

(4) So svolením najvyšších správnych úradov môžu nositelia nemocenského poistenia dojednať podrobnosti a prípadne ujednať, že trovy na dávky pre rodinných príslušníkov sa uhradia paušálnymi sumami.

Článok 12

(1) Ustanovenia čl. 11, ods. 2 až 4 platia obdobne aj pre poskytovanie liečebnej starostlivosti osobám, požívajúcim dôchodok z úrazového poistenia, ako aj z dôchodkového (penzijného) poistenia jedného štátu, ktoré bývajú na území druhého štátu, pokiaľ sa podľa zákonodárstva prvého štátu poskytuje liečebná starostlivosť dôchodcom a ich rodinným príslušníkom. So svolením najvyšších správnych úradov môžu nositelia poistenia dojednať podrobnosti a prípadne ujednať, že výdavky na liečebnú starostlivosť sa uhradia paušálnymi sumami.

(2) Ak poskytujú nositelia poistení oboch štátov dôchodky podľa ustanovenia čl. 14, ods. 2 (čiastkové dôchodky), idú výdavky liečebnej starostlivosti o dôchodcov a ich rodinných príslušníkov na ťarchu príslušného nositeľa poistenia štátu pobytu oprávneného.

II. Úrazové poistenie.

Článok 13

Ustanovenia čl. 11, ods. 2 až 4 platia obdobne pre liečenie a poskytovanie terapeutických a ortopedických pomôcok, pri pracovných úrazoch a nemociach z povolania.

III. Dôchodkové (penzijné) poistenie.

Článok 14

(1) U osôb, ktoré boly poistené postupne v oboch štátoch v dôchodkovom (penzijnom) poistení alebo v náhradnom zariadení tohto poistenia, spočítajú sa príspevkové obdobia a náhradné obdobia pre dosiahnutie čakacieho obdobia, pre zachovanie alebo obživnutie čakateľstva, pre prípustnosť dobrovoľného pokračovania v poistení a pre vznik poistenej povinnosti. Obdobia, získané na podklade toho istého spôsobu zamestnania v oboch štátoch, sa spočítajú, ak je určité trvanie takého zamestnania podmienkou priznania dôchodku.

(2) Ak nastane poistný prípad, poskytujú nositelia oboch štátov dôchodok, na ktorý je nárok podľa vnútroštátnych predpisov, berúc do úvahy ods. 1 tohto článku. Pre vymeranie dôchodku vezmú sa za základ vnútroštátne príspevkové obdobia. Zo základnej sumy platí sa však len diel, ktorý zodpovedá pomeru vnútroštátnych období k úhrnu príspevkových období v oboch štátoch. Ak je výška dôchodku závislá na dĺžke poisteného obdobia bez určenia základnej sumy, pokladá sa za základnú sumu invalidný dôchodok, ktorý by prislúchal, keby bolo dokonané len čakacie obdobie. Rovnako ako základná suma delia sa aj iné časti dávok, ktorých výmera nezávisí na dĺžke poisteného obdobia. Ak sa poskytujú však dôchodky pevnou sadzbou, nezávislou na dĺžke poisteného obdobia, pokladajú sa dve tretiny dôchodku bez prídavkov za základnú sumu. Ustanovenie o najmenšej výške dôchodku neplatí pre čiastkové dôchodky podľa tohto dohovoru.

(3) Na krátenie podľa predchádzajúcich ustanovení nedôjde, ak sa nezískalo v jednom z oboch štátov aspoň 12 započítateľných príspevkových mesiacov (52 príspevkových týždňov); v takom prípade niet nároku proti nositeľovi poistenia tohto štátu.

(4) Ak osoba, postihnutá pracovným úrazom alebo nemocou z povolania, nedokončila ani so zreteľom na ustanovenie ods. 1 čakacie obdobie v žiadnom z oboch štátov, prislúcha dôchodok len od nositeľa poistenia, u ktorého bola postihnutá osoba poistená v čase vzniku poistného prípadu.

(5) Pre posúdenie nároku na pohrebné (úmrtné) platí ustanovenie ods. 1, avšak nárok náleží len voči poslednému nositeľovi poistenia, u ktorého sa získalo aspoň 12 príspevkových mesiacov (52 príspevkových týždňov). Na ostatné jednorázové dávky sa ustanovenia tohto článku nevzťahujú.

(6) Rozhodnutie nositeľa poistenia jedného štátu, že tu je invalidita všeobecná alebo invalidita z povolania, je záväzné pre nositeľa poistenia štátu druhého, ak sa shodujú vecné pojmy invalidity v oboch štátoch.

(7) Ak sa to ukáže potrebným, dohodnú sa najvyššie správne úrady oboch štátov na spôsobe vykonávania tohto článku.

Článok 15

(1) Ak čakateľstvo, získané v poistení v jednom štáte, je zachované v čase vzniku poistnej povinnosti v druhom štáte, zachovávajú sa čakateľstvá, získané v poistení v oboch štátoch, pokiaľ čakateľstvo je zachované s ohľadom na ustanovenie článku 14, ods. 1 aspoň v jednom štáte.

(2) Čakateľstvo, získané v poistení v jednom štáte, sa zachováva počas brania invalidného (starobného) dôchodku z dôchodkového (penzijného) poistenia v druhom štáte. Právny predpis jedného štátu, že braním úrazového dôchodku sa zachováva čakateľstvo, získané v dôchodkovom (penzijnom) poistení, sa vzťahuje aj na požitok úrazového dôchodku z poistenia v druhom štáte.

(3) Ak osoba, poistená v jednom štáte, presídli na územie druhého štátu, môže dobrovoľne pokračovať - ak nepodlieha povinnému poisteniu - buď v poslednom poistení, alebo v obdobnom poisťovacom odvetví druhého štátu. Pre prípustnosť a vykonávanie dobrovoľného pokračovania v poistení sú smerodajné s ohľadom na ustanovenie čl. 14, ods. 1 právne predpisy štátu, u ktorého nositeľa poistenia sa podala prihláška na dobrovoľné pokračovanie v poistení.

Článok 16

Pokiaľ sú splnené podmienky nároku na dôchodok len v jednom štáte, náleží dôchodok:

a) podľa vnútroštátnych predpisov, ak sú podmienky nároku splnené bez zreteľa na ustanovenie čl. 14, ods. 1 a čl. 15,

b) v skrátenej výmere podľa ustanovenia čl. 14, ods. 2, ak sú podmienky nároku splnené iba s ohľadom na ustanovenie čl. 14, ods. 1 a čl. 15.

Článok 17

Návrh na priznanie dávky podľa tohto dohovoru môže sa podať u ktoréhokoľvek nositeľa poistenia, u ktorého žiadateľ bol poistený. Nositeľ poistenia, u ktorého sa podal návrh, upovedomí ostatných nositeľov poistenia, ktorí sú v návrhu uvedení. Ak ide o použitie ustanovenia čl. 14, ods. 6, rozhoduje o invalidite nositeľ poistenia, príslušný podľa trvalého bydliska žiadateľovho v deň podania žiadosti.

Článok 18

(1) Ustanovenia dohovoru, uzavretého jedným z oboch štátov s tretím štátom v odbore, upravenom v čl. 14 tohto dohovoru, sa vezmú do úvahy pri vykonávaní čl. 14 ako vnútroštátne predpisy prvého štátu, ak sú v uvedených ustanoveniach dohovoru štátni príslušníci druhého štátu postavení na roveň príslušníkom prvého štátu.

(2) Ak jeden z oboch smluvných štátov berie do úvahy podľa svojich vnútroštátnych predpisov poistené (náhradné) obdobia, strávené jeho občanmi na území tretieho štátu, ako obdobia strávené na vlastnom území, postaví aj druhý smluvný štát pri použití ustanovení čl. 14 tieto obdobia na roveň obdobiam, stráveným na území prvého štátu.

IV. Poistenie (zaopatrenie) pre prípad nezamestnanosti.

Článok 19

Dávky z poistenia (zaopatrenia) pre prípad nezamestnanosti jedného štátu sa poskytujú príslušníkom druhého štátu, len pokiaľ bývajú na území prvého štátu.

C. Prechodné a záverečné ustanovenia.

Článok 20

(1) Ustanovenia tohto dohovoru platia od dňa jeho účinnosti aj pre prvšie poistné prípady. Konanie sa môže začať z úradnej moci, musí sa však začať, ak o to žiada oprávnená osoba alebo zúčastnený nositeľ poistenia druhého štátu. Ustanovenia čl. 5 a čl. 14 až 18 neplatia, ak bol dôchodok právoplatne priznaný v oboch štátoch už pred účinnosťou dohovoru.

(2) Dávky, podľa tohto dohovoru prislúchajúce, sa neposkytujú za čas pred jeho účinnosťou. Ak bol dosiaľ poskytovaný dôchodok vyšší než dôchodok, prislúchajúci podľa tohto dohovoru, nie je príjemca povinný vrátiť rozdiel. Pokiaľ pre nedokončenie čakacieho obdobia sa poskytly jednorázové dávky, započítajú sa na splatné dôchodkové plnenia, ale len vtedy, keď poistný prípad nenastal pred 1. januárom 1939.

(3) Pri použití predpisov tohto dohovoru sa berú do úvahy i obdobia poistené (náhradné), ktoré boly získané pred jeho účinnosťou.

(4) Čakateľstvá, získané v dôchodkovom (penzijnom) poistení v jednom štáte príslušníkmi druhého štátu a zachované s ohľadom na ustanovenia čl. 14, ods. 1 a čl. 15, ods. 1 a 2 v deň 30. septembra 1938, pokladajú sa za zachované do dňa podpísania tohto dohovoru.

Článok 21

(1) V každom z oboch štátov sa vydajú samostatne predpisy na vykonanie tohto dohovoru. Také predpisy sa oznámia najvyššiemu správnemu úradu druhého štátu.

(2) Najvyššie správne úrady oboch štátov bez meškania navzájom si oznámia zmeny nastalé vo vnútroštátnom zákonodárstve v odbore sociálneho poistenia.

Článok 22

Najvyšším správnym úradom v smysle tohto dohovoru je v Československej republike Ministerstvo sociálnej starostlivosti, v Poľskej republike Ministerstvo práce a sociálnej starostlivosti.

Článok 23

(1) Ak nastanú ťažkosti pri vykonávaní tohto dohovoru pre nepredvídané okolnosti, počítajúc v to zmeny zákonných predpisov, dohodnú sa najvyššie správne úrady o spôsobe použitia ustanovení tohto dohovoru.

(2) Spory, ktoré nastanú pri vykonávaní tohto dohovoru alebo prípadných dodatkových dohôd podľa predchádzajúceho odseku, urovnajú najvyššie správne úrady oboch štátov po vzájomnej dohode.

Článok 24

(1) Dohovor bude ratifikovaný v čase čo najkratšom. Po vykonaní ratifikácií sa vymenia bezodkladne v Prahe ratifikačné listiny. Dohovor nadobudne účinnosť prvým dňom mesiaca, ktorý nasleduje po výmene ratifikačných listín.

(2) Každý z oboch štátov môže vypovedať tento dohovor ku koncu kalendárneho roku aspoň 6 mesiacov vopred.

(3) Ak sa vypovie tento dohovor, budú nositelia poistenia zaviazaní vyplácať naďalej dôchodky, priznané na jeho podklade v poistných prípadoch, nastalých za jeho účinnosti. Čakateľstvá, ktoré boly zachované podľa tohto dohovoru ku dňu, keď jeho platnosť skončila, zachovávajú sa naďalej podľa vnútroštátnych právnych predpisov.

Spísané vo dvoch vyhotoveniach, každé v jazyku českom i poľskom; obe znenia považujú sa za autentické.

Na dôkaz toho splnomocnenci tento dohovor podpísali a opečiatkovali svojimi pečaťmi.

Vo Varšave dňa 5. apríla 1948.

E. ERBAN

L.S.

K. RUSINEK

L.S.

Záverečný protokol

Pri podpise dohovoru medzi Československou republikou a Poľskou republikou o sociálnom poistení shodly sa obe smluvné strany na tomto:

I.

K článku 1, odseku 5.

Ak prikáže podnik verejnej dopravy jedného štátu svojho zamestnanca, ktorý je príslušníkom tohto štátu, na výkon zamestnania na území druhého štátu, nepovažuje sa pobyt na území druhého štátu za trvalé bydlisko, i keď trvá dlhšie než 6 mesiacov. Pre tieto prípady doporučuje sa uzavrieť osobitnú dohodu podľa ustanovenia čl. 1, ods. 6, pokiaľ ide o nemocenské poistenie (poistenie v nemoci a materstve).

II.

K článku 4, odsekom 2 až 4.

Za územie jedného z oboch štátov sa považuje územie, na ktorom v čase, keď tento dohovor nadobudne účinnosť, platia predpisy o sociálnom poistení toho ktorého štátu. Čas, strávený pred 1. májom 1945 príslušníkmi ktoréhokoľvek z oboch štátov na území, odstúpenom jedným štátom Sväzu sovietskych socialistických republík, považuje sa za čas strávený na území tohto štátu.

III.

K článku 14 a 20.

Ustanovenie článku 14 a článku 20 dohovoru sa nepoužije:

a) na štátnych príslušníkov Nemeckej ríše,

b) na štátnych príslušníkov Rakúskej republiky, ktorí neboli rakúskymi štátnymi občanmi v deň 12. marca 1938,

c) na osoby nemeckej národnosti, ktoré stratily štátne občianstvo československé alebo poľské a v deň podpisu dohovoru nebývajú na území žiadneho z oboch štátov.

IV.

1. Ustanovenia dohovoru a tohto protokolu, vzťahujúce sa na úrazové poistenie, platia obdobne i pre úrazové zaopatrenie, ktoré nahradzuje verejnoprávne úrazové poistenie.

2. Poskytovanie rodinných prídavkov (rodinné poistenie) sa nepokladá pri vykonávaní dohovoru za súčasť sústavy sociálneho poistenia.
Tento záverečný protokol je nedeliteľnou súčasťou dohovoru o sociálnom poistení medzi Československou republikou a Poľskou republikou a bol spísaný v dvoch vyhotoveniach, každé v jazyku českom i poľskom; obe znenia považujú sa za autentické.
Vo Varšave dňa 5. apríla 1948.

E. ERBAN
L.S.

K. RUSINEK
L.S.

PRESKÚMAVŠÍ TENTO DOHOVOR SO ZÁVEREČNÝM PROTOKOLOM SCHVAĽUJEME A POTVRDZUJEME ICH.

NA DÔKAZ TOHO SME TENTO LIST PODPÍSALI A K NEMU PEČAŤ ČESKOSLOVENSKEJ REPUBLIKY PRITISNÚŤ DALI.

NA HRADE PRAŽSKOM DŇA 28. JÚLA TISÍC DEVÄŤSTO ŠTYRIDSIATEHO ÔSMEHO.

PREZIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKEJ:

KLEMENT GOTTWALD v. r.

MINISTER ZAHRANIČNÝCH VECÍ:

Dr. V. Clementis

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.